

Richter 6

Septuaginta (LXX)

- 1 καὶ ἐποίησαν οἱ νίοὶ ισραὴλ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς κύριος ἐν χειρὶ μαδιαμ ἐπτὰ ἔτη
- 2 καὶ ἵσχυσεν χεὶρ μαδιαμ ἐπὶ ισραὴλ καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ νίοὶ ισραὴλ ἀπὸ προσώπου μαδιαμ τὰς τρυμαλιὰς τὰς ἐν τοῖς ὅρεσιν καὶ τὰ σπήλαια καὶ τὰ κρεμαστά
- 3 καὶ ἐγένετο ἐὰν ἔσπειραν οἱ νίοὶ ισραὴλ καὶ ἀνέβαιναν μαδιαμ καὶ αμαληκ καὶ οἱ νίοὶ ἀνατολῶν συνανέβαινον αὐτοῖς
- 4 καὶ παρενέβαλον εἰς αὐτοὺς καὶ κατέφθειραν τοὺς καρποὺς αὐτῶν ἔως ἐλθεῖν εἰς γάζαν καὶ οὐ κατέλιπον ὑπόστασιν ζωῆς ἐν τῇ γῇ ισραὴλ οὐδὲ ἐν τοῖς ποιμνίοις ταῦρον καὶ ὄνον
- 5 ὅτι αὐτὸὶ καὶ αἱ κτίσεις αὐτῶν ἀνέβαινον καὶ αἱ σκηναὶ αὐτῶν παρεγίνοντο καθὼς ἀκρίς εἰς πλῆθος καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς καμήλοις αὐτῶν οὐκ ἦν ἀριθμός καὶ ἥρχοντο εἰς τὴν γῆν ισραὴλ καὶ διέφθειρον αὐτήν
- 6 καὶ ἐπτώχευσεν ισραὴλ σφόδρα ἀπὸ προσώπου μαδιαμ καὶ ἔβοήσαν οἱ νίοὶ ισραὴλ πρὸς κύριον
- 7 ἀπὸ προσώπου μαδιαμ
- 8 καὶ ἔξαπέστειλεν κύριος ἄνδρα προφήτην πρὸς τοὺς νίοὺς ισραὴλ καὶ εἶπεν αὐτοῖς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ισραὴλ ἐγὼ εἴμι ὃς ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἔξηγαγον ὑμᾶς ἐξ οἴκου δουλείας ὑμῶν
- 9 καὶ ἐρρυσάμην ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αἰγύπτου καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θλιβόντων ὑμᾶς καὶ ἔξέβαλον αὐτοὺς ἐκ προσώπου ὑμῶν καὶ ἔδωκα ὑμῖν τὴν γῆν αὐτῶν
- 10 καὶ εἶπα ὑμῖν ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν οὐ φοβηθήσεσθε τοὺς θεοὺς τοῦ αμορραίου ἐν οἷς ὑμεῖς καθήσεσθε ἐν τῇ γῇ αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς μου
- 11 καὶ ἤλθεν ἄγγελος κυρίου καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν τερέμινθον τὴν ἐν εφραθα τὴν ιωας πατρὸς τοῦ εσδρι καὶ γεδεων νίδιος αὐτοῦ ῥαβδίζων σῖτον ἐν ληνῷ εἰς ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ μαδιαμ
- 12 καὶ ὥφθη αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν κύριος μετὰ σοῦ ἵσχυρὸς τῶν δυνάμεων
- 13 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν γεδεων ἐν ἐμοὶ κύριέ μου καὶ εἰ ἔστιν κύριος μεθ' ἡμῶν εἰς τί εὔρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα καὶ ποῦ ἔστιν πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἢ διηγήσαντο ἡμῖν οἱ πατέρες ἡμῶν λέγοντες μὴ οὐχὶ ἐξ αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς κύριος καὶ νῦν ἔξέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ μαδιαμ
- 14 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν πορεύου ἐν ἵσχυι σου ταύτῃ καὶ σώσεις τὸν ισραὴλ ἐκ χειρὸς μαδιαμ ἵδον ἔξαπέστειλά σε
- 15 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν γεδεων ἐν ἐμοὶ κύριέ μου ἐν τίνι σώσω τὸν ισραὴλ ἵδον ἡ χιλιάς μου ἡσθένησεν ἐν μανασση καὶ ἐγὼ εἴμι ὁ μικρότερος ἐν οἴκῳ πατρός μου
- 16 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος κυρίου κύριος ἔσται μετὰ σοῦ καὶ πατάξεις τὴν μαδιαμ ὧσεὶ ἄνδρα ἔνα

17 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν γεδεων εἰ δὲ εὗρον ἔλεος ἐν ὀφθαλμοῖς σου καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὃ τι ἐλάλησας μετ' ἐμοῦ

18 μὴ χωρισθῆς ἐντεῦθεν ἔως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σέ καὶ ἔξοισω τὴν θυσίαν καὶ θήσω ἐνώπιόν σου καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι καθίομαι ἔως τοῦ ἐπιστρέψαι σε

19 καὶ γεδεων εἰσῆλθεν καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν καὶ οιφι ἀλεύρου ἄξυμα καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν τερέμινθον καὶ προσήγγισεν

20 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τοῦ θεοῦ λαβὲ τὰ κρέα καὶ τὰ ἄξυμα καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε καὶ ἐποίησεν οὕτως

21 καὶ ἐξέτεινεν ὁ ἄγγελος κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ράβδου τῆς ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἤψατο τῶν κρεῶν καὶ τῶν ἀξύμων καὶ ἀνέβη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας καὶ κατέφαγεν τὰ κρέα καὶ τὸν ἀξύμους καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἐπορεύθη ἀπὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ

22 καὶ εἶδεν γεδεων ὅτι ἄγγελος κυρίου οὗτός ἐστιν καὶ εἶπεν γεδεων ἂ ἂ κύριέ μου κύριε ὅτι εἶδον ἄγγελον κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον

23 καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος εἰρήνῃ σοι μὴ φοβοῦ οὐ μὴ ἀποθάνῃς

24 καὶ ὠκοδόμησεν ἐκεῖ γεδεων θυσιαστήριον τῷ κυρίῳ καὶ ἐπεκάλεσεν αὐτῷ εἰρήνῃ κυρίου ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης ἔτι αὐτοῦ ὅντος ἐν εφραθα πατρὸς τοῦ εσδρι

25 καὶ ἐγένετο ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριος λαβὲ τὸν μόσχον τὸν ταῦρον ὃς ἐστιν τῷ πατρὶ σου καὶ μόσχον δεύτερον ἐπταετῆ καὶ καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ βααλ ὃ ἐστιν τῷ πατρὶ σου καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτὸν ὀλεθρεύσεις

26 καὶ οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐπὶ κορυφὴν τοῦ μαουεκ τούτου ἐν τῇ παρατάξει καὶ λήμψῃ τὸν μόσχον τὸν δεύτερον καὶ ἀνοίσεις ὀλοκαύτωμα ἐν τοῖς ἔνθαλοις τοῦ ἄλσους οὖ ἐξολεθρεύσεις

27 καὶ ἔλαβεν γεδεων δέκα ἄνδρας ἀπὸ τῶν δούλων ἑαυτοῦ καὶ ἐποίησεν δύν τρόπον ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν κύριος καὶ ἐγενήθη ὡς ἐφοβήθη τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τὸν ἄνδρας τῆς πόλεως τοῦ ποιῆσαι ἡμέρας καὶ ἐποίησεν νυκτός

28 καὶ ὥρθησαν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως τὸ πρωί καὶ ἴδοὺ καθήρητο τὸ θυσιαστήριον τοῦ βααλ καὶ τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ ὠλέθρευτο καὶ εἶδαν τὸν μόσχον τὸν δεύτερον δύν ἀνήνεγκεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ ὠκοδομημένον

29 καὶ εἶπεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ τίς ἐποίησεν τὸ ρῆμα τοῦτο καὶ ἐπεξήτησαν καὶ ἤρευνησαν καὶ ἔγνωσαν ὅτι γεδεων υἱὸς ιωας ἐποίησεν τὸ ρῆμα τοῦτο

30 καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς ιωας ιωας ἐξένεγκε τὸν υἱόν σου καὶ ἀποθανέτω ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον τοῦ βααλ καὶ ὅτι ὥλεθρευσεν τὸ ἄλσος τὸ ἐπ' αὐτῷ

31 καὶ εἶπεν ιωας τοῖς ἄνδράσιν πᾶσιν οὖ ἐπανέστησαν αὐτῷ μὴ ὑμεῖς νῦν δικάζεσθε ὑπὲρ τοῦ βααλ ἢ ὑμεῖς σώσετε αὐτόν ὃς ἐὰν δικάσηται αὐτῷ θανατωθήτω ἔως πρωί εἰ θεός ἐστιν δικαζέσθω αὐτῷ ὅτι καθεῖλεν τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ

32 καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ιαρβααλ λέγων δικασάσθω ἐν αὐτῷ ὁ βααλ ὅτι καθηρέθη τὸ θυσιαστήριον αὐτοῦ

33 καὶ πᾶσα μαδιαμ καὶ αμαληκ καὶ υἱοὶ ἀνατολῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ παρενέβαλον ἐν κοιλάδι εζερεελ

34 καὶ πνεῦμα κυρίου ἐνεδυνάμωσεν τὸν γεδεων καὶ ἐσάλπισεν ἐν κερατίνῃ καὶ ἐφοβήθη αβιεζερ ὅπίσω αὐτοῦ

35 καὶ ἀγγέλους ἀπέστειλεν εἰς πάντα μανασση καὶ ἐν ασηρ καὶ ἐν ζαβουλων καὶ νεφθαλι καὶ ἀνέβη εἰς συνάντησιν αὐτῶν

36 καὶ εἶπεν γεδεων πρὸς τὸν θεόν εἰ σὺ σῷζεις ἐν χειρὶ μου τὸν ισραὴλ καθὼς ἐλάλησας

37 ἵδού ἐγὼ τίθημι τὸν πόκον τοῦ ἑρίου ἐν τῇ ἄλων ἐὰν δρόσος γένηται ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἔηρασία γνώσομαι ὅτι σώσεις ἐν χειρὶ μου τὸν ισραὴλ καθὼς ἐλάλησας

38 καὶ ἐγένετο οὕτως καὶ ὤρθρισεν τῇ ἐπαύριον καὶ ἐξεπίασεν τὸν πόκον καὶ ἔσταξεν δρόσος ἀπὸ τοῦ πόκου πλήρης λεκάνη ὕδατος

39 καὶ εἶπεν γεδεων πρὸς τὸν θεόν μὴ δὴ ὁργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί καὶ λαλήσω ἔτι ἄπαξ πειράσω δὲ καὶ γε ἔτι ἄπαξ ἐν τῷ πόκῳ καὶ γενέσθω ἡ ἔηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενηθήτω δρόσος

40 καὶ ἐποίησεν οὕτως ὁ θεὸς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καὶ ἐγένετο ἔηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγενήθη δρόσος